

Musikko

muusikkojen ammatillinen julkaisu

Julkaisija

Suomen Musikkojen Liitto ry

Päätoimittaja

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimituksen sihteeri

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Taitto/webmaster

Kimmo Tähtinen 6803 4076

Toimitus

Iso Roobertinkatu 30 A 22-30

00120 Helsinki

Tilinho 800015 - 96616

Telefax (09) 6803 4087

Toimitusneuvosto

Pekka Nissilä (pj), Anu Karlson, Johanna Korhonen, Tommi Lindell, Jouni Nieminen, Patrik Stenström, Lauri Toivio ja Ahti Vanttinen

Kansi: Veikko Nyberg

Kuva: Kimmo Tähtinen

Kirjapaino

Satakunnan Painotuote Oy

32800 Kokemäki

Puhelin (02) 5232 500/työnjohto

Telefax (02) 5232 511

ISSN 0356-7923

SUOMEN MUUSIKKOJEN LIITTO RY

Iso Roobertinkatu 30 A 22-30

00120 Helsinki

Puh. (09) 6803 4070

Telefax (09) 6803 4087

<http://www.musicfinland.com/sml>

e-mail: sml@musicfinland.com

etunimi.sukunimi@musicfinland.com

Toimistoaika: 8.50-16.00

Puheenjohtaja

Ahti Vanttinen 6803 4073

Lakimiehet

Miika Tarhio 6803 4075

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

040-8613 231

Taluspäällikkö

Jouni Nieminen 6803 4074

Toimistonhoitaja

Kaisu Junno-Sollo 6803 4072

Toimistos sihteeri

Sirpa Seppänen 6803 4071

Studio- ja teatterimusikkojen luottamusmies

Lottaliina Lehtinen 6803 4079

Ravintolamusikkojen päaluottamusmies

Aarne Vesterinen 050-5566 166

**ESITTÄVIEN TAITEILIJOIDEN
TYÖTTÖMYYSKASSA**

Hietalahdenkatu 2 B 15b, 2. krs

00180 HELSINKI

Puh. (09) 612 0280

Telefax (09) 671 330

puhelinpäivystys ti 12.30-15.30

to 9.00-12.00

Kassanjohtaja

Aija Ståhlberg

Etuuskäsittelijät

Christel Flander, Merja Voutilainen

MUUSIKKOJEN SAIRAUSKASSA

Puh. (09) 6962 6550

(voit jättää myös vastaajaan viestin)

LIIKA ON LIIKAA

Musiikkia on liikaa. Sitä on kaikkialla koko ajan, halusimme sitä tai emme. Kauppa-keskukset, hotellit, viestimet, Internet – kaikki ne tuoppaavat korvillemme musiikkia, ikään kuin varmuuden vuoksi.

Myös musiikkiperäistä äänenpainetta on liikaa. Musiikkia soitetaan useimmiten liian kovaa. Volyymi liittyy tavallisesti huomion herättämiseen tai vaikuttavuuteen. Pohjalla on jonkinlainen alkukantainen vaisto siitä, että kovempaa on parempi, jotenkin enemmän elossa.

Musiikki taipuu ja alistuu kaikkiin kuviteltavissa oleviin käytötapoihin ja mieltymyksiin. Sitä voi käyttää melkein mihin tahansa. Sillä voi viestiä ja viehättää, innostaa ja villiitää, pelotella ja ärsyttää.

Vaikka musiikkivaraston ravintoloilla tuntuisi olevan entistä enemmän kysyntää, valtaosa meistä ei kuitenkaan jaksa erityisemmin ponnistella voidakseen valita ääniympäristönsä tai altistustasonsa. Siksi yhä paheneva musiikin tuputtamisen kulttuuri on mahdollinen. Kun yleisö ei valita, sietäminen tulkitaan kysynnäksi.

Ipodit ja MP3-soittimet, nuo tuhansien laulujen laitteet mahdollistavat käsityskyvyn ylittävän musiikkivaraston mukana pitämisen ja käyttämisen koska ja missä tahansa. Kukaan ei edes muista niin montaa kappaletta nimeltä, ainakaan hyviä kappaleita. Kuunneltavaksi päätyvä musiikki valikoituu yhä useammin valikkoja selaamalla, eli itse asiassa hylkäämällä. Ei tätä, ei tätäkään, no tätä nyt ei ainakaan, no ehkä tämä, tai ei sittenkään, tätä voisi ehkä kuunnella kertosaakeen verran... Yhä enemmän musiikkia pitää hylätä, että löytyy se, mitä voisi vähän aikaa ... sietää. Eikö tässä ole jotain oireellista? Kyse ei voi olla pelkästään nykyihmisen kiireestä ja lyhenneestä pinnasta.

Se että musiikkojen työtilaisuudet eivät ole lisääntyneet, vaikka soivan musiikin käyttö kaikissa mahdollisissa ja mahdottomissa yhteyksissä on massiivisesti lisääntynyt, tarkoittaa viimeistään nyt sitä, että äänitteet ovat syrjäyttäneet elävän esityksen kaikkialla, missä elävä esitys ei jostain syystä ole ehdottoman välttämätön. Noita syitä tuntuu löytyvän entistä vähemmän.

90-luvun loppupuoliskolla musiikkitaiteilijat visioivat netin mahdollisuuksia, kun-ka päästäisiin suoraan kontaktiin yleisön kanssa ilman turhia välikäsiä. Ainakin tois- taiseksi näyttää kuitenkin siltä, että arvoketjut ovat netti- ja mobiilimusiikissa pikem- minkin pitenemässä. Kakun jakajia on tarjolla lisää, ja musiikin yksikköhinta on poh- jalukemissa, eikä vähiten laittoman nettitarjonnan ansiosta. Ostajia ei kuitenkaan ole tulossa lisää, vaan uustarjonta syrjäyttää ensisijaisesti olemassaolevaa tarjontaa.

Ei siis ole ihme, että taiteilijoiden siivu teollisuuden kokonaispotista on entisestään ohenemassa, jopa niin, että siivusta alkaa näkyä läpi. Tällaista läpinäkyvyyttä musi- kot eivät kuitenkaan erityisemmin kaipaa.

Radiokanavat käyttävät yhä enemmän musiikkia, vaikka samalla valittavat Gramex- korvausten korkeaa tasoa. Miten "liian kalliin" hyödykkeen käyttöä kannattaisi liike- toiminnassa koko ajan lisätä? Terveillä markkinoilla alettaisiin käyttää jotain muuta hyödykettä, ehkä suorastaan ryhdyttäisiin tuottamaan omaa ohjelmasisältöä. Kun musiikki on niin halpaa, juuri mitään muuta – esimerkiksi omatuotantoisia musiikki- ohjelmia – ei kuitenkaan kannata tuottaa.

Musiikkia on liikaa ja se on liian halpaa. Kumpi on muna ja kumpi kana?

ahti.vanttinen@musicfinland.com